

השיטה

רעיון ובימוי: נאווה צוקרמן.

(זמרת שרה על הבמה, מיטלר מגיח מפסיק אותה ומכריז על בואו של אדם רייכר)

ג'ינייס: (מסתכל על הקהל רגע ממושך). בכל זאת באתם. מעניין אתכם. אתם סקרנים, אה?

ביטלתם, הזזתם, שילמתם חנייה...התאמצתם. באתם להציץ? באתם לבדוק!

(פאזזה)

אתם מסתכלים עליי ושואלים את עצמכם: מה הוא רוצה? מי הוא בכלל? מה האינטרס? מה הם מנסים למכור? מה הוא מחדש? מה עוד נשאר לחדש? אתם רוצים לדעת!!!

אנחנו נספק לכם את הסחורה. נראה לכם מה אנחנו עושים, אין לנו מה להסתיר. העבודה שלנו מדברת בשם עצמה. (מרים כף יד) אנחנו שמים סוף. סוף לסוף...המר!!! לקורבניות, לבינוניות, ללכלוך, למועקה, לרוח הנוראה של אין תקווה. כאן יש התחלה חדשה וצעירה.... אין שם לשיטה שלנו, אין משנה סדורה, זה קורה מרגע לרגע, נכתב גם עכשיו, ברגע זה.

אין צורך בהשכלה מיוחדת. זה לא קשור לגיל, כסף, חברה או דת. השיטה תסחוף כל גיל, כל חברה, כל דת.

אין תנאי קבלה, מי שהחליט שהגיע הזמן לחיות- זה פה! מי שחזק, ישרוד, כמו בטבע. אבל מחכה לו עבודה קשה ונוקשה. השיטה רוצה להחזיר לכם את חיית הפרא החופשית והמופלאה, שתנצנץ לכם בעיניים. אתם יודעים מה שכחנו? את הגוף שלנו!! הדעתנות כרסמה לנו אותו! בגוף טמון סוד הכוח. שם האופי האמיתי שלנו. השיטה רוצה אנשים עם מטרה, עם רצון פראי ובלתי מרוסן לעשייה, חברה של מצליחים.

שואלים אותי: אתה רוצה להגיע לפוליטיקה? להשתלט? זה תאגיד חדש?

והתשובה שלי היא: אני אחד העם.

כבר אמרו לפניי שלא ההיסטוריה עושה אנשים, אנשים עושים את ההיסטוריה. (נטשה יוצאת מהקהל שרה לו: "happy birthday", לני מביאה לו פרחים וזורקת למיקרופון: "מזל טוב, אדם".)

ג'ינייס: זה מה שאני צריך?! מחכים לי בפינה...

אני צריך כותרות בעיתונים על השיטה שלי, לא על היום-הולדת!

לני: "אוהבים את אדם רייכר" זו כותרת רעה?

ג'ינייס: לכי תדאגי לזה.

(מיטלר מכסה על שניהם ודוחף אותם פנימה: לא עכשיו...לא עכשיו...)

(לני לוקחת מיקרופון, מדברת לקהל שהגיע)

לני: זה יום מיוחד עבורי. ההפתעה שהכנו לאדם הפתיעה אותו קצת יותר מדי.

אנחנו מתרגשים אבל זה לא העניין

כי כמו שאתם רואים, התאספו פה לא מעט אנשים אחרים בדרך...

כל יום באים עוד...

וזה לא במקרה, התקופה חיכתה לאדם חזק עם אופק.

הוא אולי שנוי במחלוקת כרגע, אבל אדם הוא דבר הבא.

יש לו מה להציע לכל אחד...ראיית העולם של אדם

נוגעת בכל תחומי החיים. חשוב שישמע, חשוב להצטרף אלינו.

אני גאה להיות לצידו...לא רוצה לדבר על עצמי אבל יש לי קשר עמוק עם אדם וען

ראיית העולם שלו. הוא מהפנט...

לכן כל מי שינסה לשים איקס עושה טעות.

הוא גם לא יצליח, זה חזק מאיתנו. זה כבר חי, קורה, מדובר, עובדה שאתם פה.

אני לני, אחראית תקשורת ותיעוד של אדם-שיטה.

אני רק יכולה להגיד שאני עזבתי קריירה מצליחה,

לקחתי את המצלמה לשירות השיטה.

אני מאמינה שזה סדר היום החדש בעולם.

(מתחילה ללכת)

אנחנו לא תופעה איזוטרית, אנחנו עובדה בשטח.

אנחנו לא דבר חולף, אנחנו הדבר.

זה מספיק,

אין תגובה.

(זמרת יוצאת : (לנטשה) היית מוכרחה לשיר? אני הזמרת פה....!)

(מיטלר מכניס אנשים לאוהל; הופעה של מיקו לכבוד היום הולדת)

מיטלר:

בבקשה, קצת תרבותיות לכבוד אדם רייכר

היצירה "פאוסט" של גתה, שרייכר אוהב במיוחד...

(ג'ינייס צופה במתרחש)

מיקו (כמפיסטופל): סלחו לי, גבוהות לדבר לא אוכל

ואם כל יפי הנפש ללעוג לי לא יחדלו

לפתוס שלי ודאי אתם צוחקים

אולי את הצחוק מעל פיותיכם תמחקו?

אין לי מושג בעולמות עליונים
 מה שאני רואה זה: איך בני -אדם מתענים.
 כל בן-אדם, אל קטן, על פני האדמה, קיבל ממך, אלוהים,
 שי קטן- תבונה, אתה קורא לזה... וזו החיה הרעה מכל החיות.
 זה רע...זה רע...זה רע מאוד!
 צר לי על בני האדם, נמקים בעונים.
 אני חלק מהכוח ההוא, השוחר תמיד את הרע ואת הטוב יוצר.
 נעים מאוד,מפיסטופל.
 (גולדמן מגיב אליו כאילו הוא מדבר אליו)
 מצאת חן בעיניי. מקווה שנהיה ידידים במהרה.
 למען הפיג מרתך השחורה באתי במעיל אדום.
 תראה איך התקשטתי, והכובע?...שלא לדבר על...(מגלה את האקדח)
 יש לי עצה בשבילך; למה שלא תסתכל איך אתה נראה, תלמד, תתלבש
 כמוני וצא לחיים, צא לחיים כבר אמרתי!.....
 ניסית להתאבד?

גולדמן (נבהל): אני?

(מיקו מפיסטו קולט אותו ומחליט להשתמש בו. הוא שם עליו זקן וממשיך כאילו הוא חלק
 מתוכנן בסצינה)

מיקו: למרות הכל...המוות לא יהיה אורח רצוי ביותר?

גולדמן: מה אתה עושה?

מיקו (נסחף בסצינה): בלילה ההוא כמעט...זה היה כמעט...תפסיק לרחם על עצמך! (מקיף
 אותו חתולי מאחרי גבו) אני מוכן להיות שלך ובלי שהיות לצל על ירך אהיה נאמן. ואם
 תמצאני ראוי לכך אהיה משרת, אהיה העבד שלך. (לוחש לגולדמן טקסט) ומה אני צריך
 לתת בתמורה?

גולדמן: (חוזר אחריו)

מיקו (מאושר מזה שהוא משתף פעולה): לחשוב על זה יש לך עוד זמן. ראה תראה בקרוב
 אותותיי ומופתיי וכולך תעלוז, אתן לך להציץ אל כל הנפלא הזה!!
 (לוחש לגולדמן טקסט) אני רוצה..

גולדמן: אני רוצה...

מיקו: גבירותיי ורבותיי, הזמן קצר האמנות ארוכה, מזל טוב!!!

(מיטלר מכניס קהל לאולם, גולדמן ממתין, לעיתים מיטלר מתייחס אליו)

מיטלר: בבקשה להיכנס...

גולדמן: איפה אדם רייכר?

מיטלר: בוא אחריי!

(לקהל) אני מבקש מבוגרים קדימה, צעירים בצדדים.

שורה שנייה נמוכים, לאפשר לקצרי רואי להתקרב גם כן.

לסגור פלאפונים, אין למציאות מה לחדש לכם.

אני מבקש דקה לפתוח תיקים, לראות שמה שאתם מכירים לא השתנה, זה טוב.

גולדמן: אני יכול לדבר עם אדם רייכר?

מיטלר: תעמוד פה.

מיטלר: (ממשיך לדבר לקהל, עולה לשיפוע)

אני מבקש מהקהל להיות נוכח בלי הפרעות.

אנחנו במאבק על ההמשך.

מקנאים בנו מאוד. זה טוב. כי אנחנו טובים.

מאוימים כי אנחנו מאיימים.

זה טוב. אם לא נשמע אתכם זה טוב! אנחנו לא שוכחים אתכם.

כל אחד שנמצא פה זה טוב, זה תוספת כוח. (יורד למרכז)

דלת חירום מצד ימין, דלת חירום מצד שמאל.

בשביל צרכים זה ישר- שני תאים, אין אצלנו חלוקה לפי גברים ונשים.

אם נגמר נייר טואלט, לצעוק: נייר!

אני דואג לזה באופן אישי. טוב?... זה טוב.

באלכסון ימינה יש מים לאנשים רגישים

המקום אינו אחראי לכלום.

תהיו ותשתקו, אנחנו כבר נדבר.

גולדמן: אני יכול לדבר עם אדם רייכר?

(חותך לשיפוע. מדבר מתוכו לגולדמן שממתין במרכז)

מיטלר: תעמוד פה. (עולה למעלה)

אתה רוצה לפגוש את אדם רייכר?

מה עוד אתה רוצה?

למה אני צריך לספק לך את מה שאתה רוצה?

למה אנשים חושבים שמה שהם רוצים צריך להתקיים.

אולי אנחנו רוצים משהו אחר ואין לך מושג מה אנחנו רוצים ואתה אפילו לא

מתעניין...

ממה שראית שתי דקות ושמעת עוד דקה, אתה כבר רוצה?

גם אנחנו רוצים לראות אותך!

(לגולדמן) תעמוד פה (מסמן לו על הבמה)

-פולוספוט מסנוור את גולדמן שנשאר לבד על הבמה-

מיטלר מורה על הפעלת המוסיקה; ואגנר כמו צפירה במפעל: לחזור לעבודה...רצים תוך כדי התלבשות (חלוקים)+ כוסות מים. לבושים, נעמדים בפתחים.)

(גולדמן עומד במרכז הבמה, מסנור ע"י האור)

גולדמן: רגע, זה עוד חלק מההצגה? אני עוד על הבמה? אני לא שחקן. מספיק...מספיק.

הי...יש פה אנשים מאחרי האור? ההוא, נו זה...הוא אמר לי לחכות. אני מחכה

לאדם רייכר.

(אולי חושדים בו...אולי מצפים ממנו להזדהות, מתחיל להוציא דברים מהכיסים. מתפשט על-

מנת להראות שאין לו על הגוף לא נשק ולא סמים.)

אין לי מה להסתיר!

(ג'ינייס נכנס בלי שירגיש ועומד קרוב אליו בגבו.)

ג'ינייס: אמרו לי שרצית לפגוש אותי. אפשר לעזור לך?

גולדמן: אתה אדם רייכר.

ג'ינייס: כן. (מתחיל להתעכב על הפריטים שהוצאו מהכיסים)

ג'ינייס: (מרים שטר כסף)

גולדמן: זה לפלאפל. (תופס את עצמו וצוחק) אני אוהב. גם זול.

ג'ינייס: (מביט בדרכון)

גולדמן: אין לי תעודת זהות, אני שוקל להחליף את השם. אני צריך לעשות תעודת זהות

חדשה.(ממשיך לדבר על התמונה בדרכון) אני לא עכשיו כזה, כמו בתמונה.

ג'ינייס: (מתבונן בכרטיס ביקור)

גולדמן: לא יודע אם הכתובת פה נכונה. הוא איש רציני. הוא מכיר אותי. אתה יודע מי זה?

ג'ינייס: עשיר. (לוקח תמונה ממועדון לילה)

גולדמן: סתם. שרמוטה. היא רצתה אותי, אני לא רציתי אותה.

ג'ינייס: (מרים ספרון שעל הכריכה כתוב: "שמע ישראל...") הוא קורא בקול רם)

"שמע ישראל אדוני אלוהינו אדוני אחד.."(מרים מבט לגולדמן)

גולדמן: מחפש.

(ג'ינייס חותך לחפש את מיטלר ומהפתח שואל את גולדמן:)

ג'ינייס: מחפש מה?

גולדמן: משמעות.

ג'ינייס: (חוזר קרוב לגולדמן) משמעות, אה? (מרים לו את החולצה, מסתכל לראות איפה נקנתה:)

..."made in india"

גולדמן: מניו-יורק.

ג'ינייס: חכם לייצר שם, הם עבדים. זה משתלם. (מביט בפיתקית שעל המכנסיים:

..."made in u.s.a"

גולדמן: זה נתנו לי בהודו.

ג'ינייס: אתה בינלאומי, גולדמן. אתה גולדמן, הבן של...גולדמן...? והבן של גולדמן שוקל להחליף את השם? הבן של גולדמן מחפש משמעות? החיים לא נחמדים אה, גולדמן? הרבה זבל בחוץ, ערימות של זבל, (עצבני) הכל רקוב גולדמן! מפונק! בורגני! (יורה לו עליו ועל אבא שלו) אתה רקוב! אבא רקוב! (יורה לכל הכיוונים) כשרקוב צריך לנקות. צריך לעקור. איפה מיטלר?
גולדמן: איפה מיטלר?

ג'ינייס: אתה רוצה התחלה מחדש גולדמן?! תשכנע אותי!(אמונה מכניסה לג'ינייס כוס לכף היד, מיטלר שם לגולדמן כסא ומושיב אותו ושם את כל חפציו ב"שקית נאשמים")

(לאורך כל המונולוג הדמויות מוזגות לו מים לתוך הכוס. כשהוא מתכוון לשתות מהכוס, ג'ינייס צועק לו: לא! מיקו מטעה אותו כל הזמן ולא מוזג לו מים)

גולדמן: אני שמעתי עליכם הרבה מאוד דברים טובים והייתי רוצה אם אפשר, בעזרתכם, להצטרף אליכם. אני לא מפה, אני הייתי במקום אחר(אמונה). שמה עוד יותר הלכתי לאיבוד. (מיקו) לא מזמן חזרתי לכאן, בגללכם, בגלל הדבר החדש שקורה פה. (זמרת) השיטה, השיטה, השיטה. אני רוצה להיות שייך למשהו, (נטשה) שאנשים יהיו חלק ממשהו גדול, חשוב והמוני.

אני מוכן ללמוד...רוצה ללמוד. (זמרת)

ניסיתי להתאבד (מיקו) פעם בכדורים ופעם ... אף פעם לא מצאתי עם מה ללכת עד הסוף(זמרת).

היתה לי אישה גבוהה, חתיכה...אני לא רוצה את זה יותר, אני רוצה לגמור את האהבה בעולם.(נטשה) אני רוצה לא להרגיש יותר. פעם כאב לי. אני אנצח את כולם.(כולם) אבא הלך מאוד מוקדם, הייתי בן שמונה, הוא לא רצה יותר.

אמא השתגעה, אמא השתגעה כי אבא הלך. (זמרת)

אם תתן לי תפקיד, אני מבטיח לך... אני לא יכול להיות לבד... (מיקו) בבקשה! אם אני אהיה עוד יום אחד לבד אני אמות, אין לי לאן ללכת.

מה, אתה רוצה שאני ארקוד בשבילך? אני שונא לרקוד, אני לא רוקד יפה. (מתוך התנועה מתפתח ריקוד) אני יכול להשיג כסף,(מיטלר וג'ינייס מסתתודדים) אני מכיר את כולם:

רוזנטל, פרידמן... אני מכיר את כולם.

יש לי משפחה, אבא שלי עשיר.

מיקו: לא קונה את זה!

(מיטלר מגיע כדי להשתיק אותו)

ג'ינייס (למיטלר): זה בסדר, תן לו לדבר...

מיקו: הוא רק מוכר, אתם לא רואים? מה יש לעשירון העליון לחפש פה? בוא נראה את הכסף שלו... שיביא את הכסף שלו... הוא נולד עם כפית של אינטרסים בפה! מה יש לו לחפש פה? שקרן....

גולדמן: אני לא משקר, אני הרבה דברים אבל אני לא שקרן...
היום אנחנו נמצאים בנקודה הכי חשובה שהגזע האנושי התמודד איתו. (מיקו ממלא לגולדמן את הכוס, ג'ינייס מסמן למיטלר, הדמויות נעמדות סביב גולדמן במעגל)

ג'ינייס: אני פה מרצוני החופשי. (גולדמן חוזר אחריו)
תשתה! (כל הדמויות שותות, קימוט הכוס ביד ימין, עם הוראה מתחילים בצעידה. מיטלר נותן לגולדמן את החלוק, מצרף אותו לצעידה)

(הדמויות מתחילות בצעידות, מיטלר מצרף את גולדמן. ג'ינייס מדבר אליהם לתוך הצעידה)

ג'ינייס: הינך סוף סוף מה שהינך.

שים על הראש פיאות נכריות של רבוא תלתלים

תן רגליך במנעלים גדולים

אמה-אמתיים, הנך לעולם מה שהינך.

גולדמן: (מתעלם ממנו נסחף לשורות)

תשים ריבוא תלתלים

רגליים במנעלים גבוהים

אמה אמתיים

בסוף...

גדול. אתה גדול.

ג'ינייס: זה לא אני....

גולדמן: אני יודע, זה גתה, משורר.

(עובר נושא) בחוץ דיברו שאתם בבעיות

ג'ינייס: מי זה דיברו?

גולדמן: זה אומר שאתם עם כוח...צוברים כוח.

...לא אוהבים את זה...שאתם...

(מיטלר מחזיר אותו לשורה.)

ג'ינייס: (תופס את מיטלר) אני רוצה שאתה תגיד לי איך אנחנו מגיעים מהר לאוכלוסיה

גדולה ואל תגיד לי: לא יודע, תעשה!

(ג'ינייס לחוץ ולוקח את כל כחו להחדיר לאנשיו את העתיד והיחוד שהוא מיעד להם דרך

השיטה, הדמויות תחילות לצעוד ב-slow motion, מיטלר מצעיד אותם עם השוט)

ג'ינייס: אתם העתיד של השיטה. אתם הפנים שיקבעו את המחר. מכל אחד ואחת מכם

נוציא את הכשרון המיוחד שלו עד שיהיה למותג משיכה.

לא רק שלא יעקרו אותנו, על כל קיר שיפול נבנה שניים.
 (ללני) לני, אני רוצה את הפנים שלהם חזק על המסך, את הקול שלהם שישמע,
 שמי שיראה את זה יראה פנים של אנשים שהתחילו לחיות.
 (אחד אחד מול המצלמה של לני, השאר צועדים. כשדמות מסיימת לדבר מיטלר מחזיר
 אותה לצעידה ומוביל את הדמות הבאה למצלמה של לני)

נטשה:

נטשה לוי. באתי מהקריות, הנחותים של חיפה.
 עמדתי להתחתן... זה אישי.

היה לי מזל ששמעתי את אדם רייכר ברדיו.

לני:

נפלא. אני ארצה אותך אח"כ עוד פעם.

נטשה

(חוזרת מיד למצלמה): לא רוצה להיות כמו אמא עם עיניים של בושה,

ידיים נפוחות, גב שבור...

אני רוצה הצלחה!

אני מכינה ביקור ניצחון בקריות.

מיקו:

מיקו בן דוד. אני יכול להיות לתפארת מדינת ישראל

ולחיות ממשרד הביטחון. מוותר על הסמל הלאומי, לא מגיע יותר לרצפה.

אדם רייכר יודע לעשות עולם של הצלחה. פה כולם שוים.

אני פה בשביל להיות מותג הצלחה.

(לוחש ללני) לני, לספר מה קרה לי שמה בצבא?

מיותר. יש לי מספיק חומר.

לני:**אמונה:**

אמונה אברמסון. אני אשה יראה. הם משפחה טובה, המשפחה שלי.

הם בירושלים. פה יגידו לכם מה ראוי, מה לא ראוי.

יש לעולם תיקון. אני פשעתי, חטאתי, חיללתי, בגדתי,

גילחו אותי, יש לי ילד.

לני:

לא, אני לא צריכה את זה (מסתובבת)

אמונה:

(לקהל) אני פה כדי שיהיה לי סיכוי להאכיל את הילד שלי בכבוד.

גולדמן :

יהושע גולדמן. אני ברחתי רחוק. אדם רייכר הוא הסיבה היחידה

שאני עומד פה. נולדתי... למדתי...

נולדתי עם כפית זהב בפה. רוצה מהתחלה. אני פה בשביל להיות בזכות עצמי.

לני:

תספר על המשפחה...

גולדמן:

(חותך את לני) לא יכול להיות יותר לבד.

לני:

שיט!

(זמרת חותכת לקהל)

(מיטלר מחלק גרפיטי)

ג'נייס: צאו החוצה, תעברו בכל הרחובות והצמתים, שאנשים יקומו בבוקר לתוך כתובות

ענק: "השיטה-ארגון בעל משמעות הנאבק על העתיד"

"רוצים לחיות- השיטה היא הפתרון"

(הדמויות מרססות באויר כמו יריות: ריסוס אחד ומחזיקות בספריי, מיטלר מנצל את הזמן להכתיב לזמרת שיר פרי עטיו. הזמרת מבצעת על המילים שלו)

מיטלר: "אני יודעת שיהיה נס יום אחד

עכשיו אין חמלה

יהיה שוב שלום

המצב יירגע

יהיה שוב שלום

אנשים יוכלו לאכול, לאהוב, לחיות."

(הזמרת שרה, ג'ינייס ממשיך לנאום על השירה שלה)

ג'ינייס: תדברו עם אנשים, תגידו להם: השיטה מבינה לאן האנושות הולכת, אנחנו בשפל

המדרגה כי הגענו לריקבון. הנקיון יתחיל מתוכנו. השיטה בונה חברה שבה

המוצלחים מנצחים והחלשים והטפילים יעלמו. כמו בטבע.

ישפיע על הכוח שלנו, על הזהות שלנו.

ולכן נעבוד קשה ואח"כ נחיה טוב. ככה תגידו לאנשים.(יוצא, הדמויות בעקבותיו,

זמרת

ממשיכה לשיר)

(מיקו נכנס חדור משימה, מגיע לזמרת, משתיק אותה בעצבים, תופס מהלך אליים

של ריסוס הקירות ופונה לקהל)

מה אתם עושים פה?

מיקו:

למה אתם פה? אני אגיד לכם למה אני פה;

המקום הזה הוא הסיכוי האחרון שלי. אני צריך את זה.

שפעם אחת יראו אותי. תסתכלו עליי!

(נטשה נכנסת, פונה לחפש מישהו בקהל, מיקו קולט אותה)

את כל-כך יפה...

מיקו:

מה אתה רוצה ממני?

נטשה:

שתראי אותי...

מיקו:

לא מאמינה לך! ראית את רייכר?

נטשה:

(מיטלר נכנס, ברגע שרואים אותו, מרססים שתי יריות באויר, לני נכנסת עם מצלמה, מדברת

אליהם, הם יוצאים)

לני: לא אכפת לי מי אתם, אכפת לי מה אני עושה מכם.

אני צריכה להוציא פנים חזקות על המסך...

שמי שיראה את זה, יראה פנים של אנשים שהתחילו לחיות.
 לא סובלת את הכיעור של הפחד על הפנים...
 אתם תהיו יפים...סקסיים....
 רייכר!!!! אתה ג'ינייס! (מתחילה לעלות אליו למעלה) הזקנה לא קיימת לידך...איתך זה עד
 איפה שהאדמה והשמיים נפגשים. אולי ככה אני אתחיל את הסרט שלי...

ג'ינייס: לני, איפה היינו לפני חמש שנים?

לני: בערנו מרעיונות ואלכוהול.

ג'ינייס: ולפני שלוש שנים?

לני: במרתף של מיטלר.

ג'ינייס: ולפני שנה?

לני: לא היתה פינה בעיר בלי צילום שלך...

ג'ינייס: שאת צילמת. ולמה אני צריך לדעת את כל זה עכשיו?

לני: לא יודעת (הולכת)

ג'ינייס: (לתוך טייפ המנהלים שלו) זה חוזר. כל פעם שעושים לי רצח אופי אני נכנס ל-Blackout.

כל הכותרות בעיתונים היום: "אדם רייכר נוכל". אני נוכל? אני היחיד שרואה את האמת.

מה לעשות? מה לעשות? לדבר...להמשיך לדבר...לעשות סדר בראש.

, אז ככה: אנחנו קיימים בשטח, עלינו מדרגה, או. קיי,

מפוצצים מפניות להצטרף, או. קיי.

קיבלנו שעות שידור כל המי ומי רוצים להצטלם איתי, או. קיי.

"אדם רייכר נוכל"- מי זה? מי זה התולעת הזאת שרוצה להרוס אותי.

חורף...הם רבים...מה פתאום זה קופץ לי עכשיו. אני מגביר את המוסיקה

"אדם, מי צודק: אני או אבא?"

איך אני יכול להציל אתכם אתכם? ילד בן 5...

לא לשקוע. להציל זה העניין.

ללכת מאחד לאחד

לחדור לבטן של כל האנשים

שידעו שיש לי פתרון אמיתי לחיים שלהם

מאחד ללאחד מאחד לאחד

שכל העולם ידע.

אני צריך אנשים עם השפעה. הבן של גולדמן, צריך לבדוק אותו...

(נטשה מגיחה למטה ממולו, נשענת על הקיר)

(ג'ינייס למעלה, נטשה נכנסת, נשענת על הקיר, מדברת אליו מלמטה.)

נטשה: מזל טוב

ג'ינייס: על מה?

נטשה: היום הולדת שלך.

(ג'ינייס מבטל אותה בהינף יד)

נטשה: אהבת אותי שרה?

(ג'ינייס לא עונה)

נטשה: אני רוצה שתדע שאני רואה שקשה לך.

ג'ינייס: מעניין מתי אשה משקרת.

מה את עוד רואה?

נטשה: אני לא משקרת, אני רואה אותך.

ג'ינייס: זה התפקיד שלי. אל תגעי בתפקיד שלי.

נטשה: מה עם האישה שלך?

ג'ינייס: מי? (ג'ינייס מתחיל לרדת לכיוונה)

נטשה: לני

ג'ינייס: היא לא האשה שלי. היא לני. היא בסדר גמור.

נטשה: מעניין מתי גבר משקר.

(ג'ינייס נופל על השפתיים שלה, נטשה נדהמת.)

(ג'ינייס חותך ליציאה)

נטשה: אני אוהבת אותך...

ג'ינייס: אל תפילי עליי את התיקים שאת סוחבת מהעבר הם לא רלוונטיים יותר.

הזיכרון... בשביל מה צריך אותו? הוא מעכב. הלאה, נטשה. השיטה רוצה את הכי טוב שבך!

נטשה (שנשארה לבד): בן זונה. אתה הבן זונה הכי עצוב בעולם. הכי חזק. הכי מוכשר. אתה תהיה

הבן זונה שלי!

(באה לצאת, מיטלר מפתיע אותה)

(מיטלר רודף את נטשה כמו בזירה)

מיטלר: מה דיברתם?

נטשה: לא שייך אליך.

מיטלר: הכל שייך אליי. את רוצה שאשמע את זה ממך או ממני? תבחרי.

הוא נראה לך דואג?

באמת? נראה לך? מה נראה לך?

אל תחשבי שאם רגע היית פוצי מוצי

זה נותן לך רשות. תנגבי. תנגבי.

מה האינטרס שלך?

נטשה: מה אתה רוצה?

מיטלר: (משנה טון למחזר) אני אעשה אותך מפורסמת (מתקרב אליה ומיד יוצא למחסן)

נטשה: (יוצאת)

(ג'ינייס נכנס)

ג'ינייס (לעצמו): איפה מיטלר? איפה מיטלר?

(לקהל) "אדם רייכר-נוכל?"... מי לא?

(מיטלר נכנס עם דליים, פונה למישהו בקהל)

מיטלר: על מה דיברתם? על מה דיברתם? הכל ענייני, הכל שייך אליי!

(חוזר למרכז הבמה, מסמן למוסיקה להתחיל, על המוסיקה נכנסות הדמויות לוקחות דליים

ומתחילות לצבוע, מיטלר צועד על הצללית של ג'ינייס)

מיטלר: (צורח, נלחם עם המוסיקה)

על כל קיר שיפול נבנה שניים!

השיטה-ארגון בעל משמעות הנאבק על העתיד!

(פונה לדמויות):

מה אני יודע עליכם? כלום!

לעצור!! אני רוצה מכל אחד רשימת קשר, מי האנשים שקרובים לו, מספרי טלפון שלהם.

אסור לכם לדבר עם חברים או משפחה רק מתי שנגיד לכם ועל מה שנגיד לכם..(לקהל)

יכולים להבין אותנו לא נכון...

זמרת (למיטלר): כמה זה רציני האיום הזה?

כמה זה איום מה שקורה שם בחוץ?

לא חוזרת לבארים.

הבטחת לי שמעכשיו אנחנו רק בעליה.

מה אתה רוצה מהם? סה"כ טובים, מסכנים. טובים.

מתי אתה בא? (לזיין)

מיטלר (לזמרת): (מוציא תמונה ממגזין) ככה אני רוצה אותך. ככה.

(למיקו, גולדמן ונטשה) תמשיכו.

(לאמונה) אני רוצה את הדתיה...

(מיטלר ואמונה הולכים למקלחת, השאר ממשיכים לצבוע)

מיטלר: כנסי...פה אני הרבנית, כנסי!

אני צריך אותך. אני אעשה ממך בן-אדם טוב עם אופי.

את הולכת להביא הנה את כל המבולבלים.

מי שרוצה מנהיג, תביאי אותו לרייכר.

אנחנו נתן להם את כל מה שהם חולמים.

תביאי את כל הישיבות הנה.

אלוהים לא קטנוני,

דווקא יש לו רעיונות נהדרים לאלוהים שלכם; אשה עושה משפחה
גבר צריך לשחרר! חכם... חכם אלוהים.
זה פשוט, יש לך רחם, זה התפקיד שלך, אם היה לי רחם זה היה התפקיד שלי.
אבל אין לי.

אמונה: (בנשימה אחת) סליחה, אני רוצה לבקש בקשה מיוחדת....

אני אעשה הכול בשביל אדם רייכר... יש לכם השפעה, תחזיר לי את הילד....

מיטלר: זה מצוין שהוא איננו. הוא ילד של חטא. תהיה לך התחלה חדשה!

אני רוצה הרבה ילדים נקיים בשביל השיטה. (יוצא החוצה)

(הפוקוס חוזר לשלושה שצובעים קיר)

(נטשה חשה ברע, מיקו תופס אותה)

מיקו: אני לא רוצה להיכנס להתרסקות שלך אבל אני רואה.

את רוצה למות, זה מה שאת רוצה? לא. עוד לא החלטת.

את עייפה. מבכי את עייפה.

היי... את רואה אותי? תגידי שאת רואה, תגידי.

נטשה: (מתחילה לרדת מהפיגום) אני לא בסיפור הזה! אל תתקרב! אל תגע! לא! אתה

תהרוס לי את המקום שלי בשיטה! אל תקלקל. לאאאא!

(נטשה נתלשת ממנו, מקיפה את הזירה, צועקת בשארית כוחותיה: לאאאא!, לני רצה מולה,

מצלמת אותה, עוצרת: (אולי למישהו בקהל)

לני: ראית...ראית...האשה הזו תשרוד.

צעקה של חיה, זה הכוח.

(למצלמה בכאב) שום גבר לא יכול להציל אשה מהבכי שלה.

(הפוקוס חוזר לאמונה, שרואה בדמיונה הרבה ילדים דמיוניים, רואה אותם ומבקשת להאכיל

כל אחד מהם, הסיטואציה הדמיונית משתלטת עליה.)

(הפוקוס חוזר למיקו וגולדמן שממשיכים לצבוע)

מיקו: עכשיו רק אנחנו והקיר

גולדמן: אתה שונא אותי, מפיסתופל?

מיקו: לא!

גולדמן: אתה אוהב אותי?

מיקו: לא! אני נמשך אליך.

-המברשת נופלת לגולדמן-

מיקו: להגיד לך למה?

גולדמן: לא!

מיקו: יופי. אז אני אגיד לך.

אני מת לראות לך.

מה יש לך...מתחת לתחפושת
 (גולדמן מתחיל לזמר את "שיר הבית" בהיסטריה)
 (גי'נייס נכנס פונה למיטלר)
גי'נייס: אני רוצה את החדש (על גולדמן). נתחיל איתו.
 (מיטלר מכניס כסא, גי'נייס מתיישב)

(נתנו לגולדמן לצבוע קיר. גי'נייס ומיטלר נכנסים לתוך הפעולה)
גי'נייס: איך אתה מרגיש שם למעלה?
גולדמן: לא רע.
גי'נייס: אתה עצבני, גולדמן?
גולדמן: לא עצבני.
גי'נייס: תמשיך, אל תסתכל למטה. תדייק גולדמן...אתה לא מדייק.
 - גולדמן לא עונה-

גי'נייס: אתה חכם?

גולדמן: לא טיפש.

גי'נייס: לא מספיק. כמה אתה חכם?

גולדמן: חכם....

גי'נייס: במה אתה טוב? אתה טוב בלבוא לרגע ולהסתלק? אז לך!
 באת לשחק פה? עד כמה אתה ערמומי, גולדמן? מה אתה רוצה?
 מה שאני רואה...הצלחה גדולה אתה לא.

גולדמן: אני מאהב טוב.

גי'נייס: מעניין. באת לחפש זיון? באת למצוא כלה פה? זה לא המקום.

גולדמן: (מבסוט לדבר על זה) פעם הייתה איזו פיליפינית שאמא שלי שכרה שהייתי

עושה לה כל פעם כוס תה. זה עבד. (צוחק, מבסוט)

זה עבד...אני יודע את הטריק איתן. הן אוהבות כשאני מסכן או מסור

או לשחק להן על הכסף.

זה תמיד עובד.

גי'נייס: אז יש לך מקצוע. מאהב.

גולדמן: פרשתי.

גי'נייס: (מפתיע אותו) מה באת לבדוק פה?

גולדמן: מה?

גי'נייס: ממה עוד פרשת, גולדמן?

גולדמן: הכל.

גי'נייס: גיל צעיר לפרוש, גולדמן. לוקסוס של עשירים.

מה שלום אבא?

גולדמן: טוב. תודה. (נופלת לו המברשת)

(מיטלר מחזיר לו את המברשת ומתחיל לצבוע איתו)

ג'ינייס: מזכירים לך את אבא והכל נופל לך...

טוב, אז אתה לא טיפש, מאהב טוב ומהכל פרשת, אז מה אתה רוצה מאיתנו?

(פאזזה- רק עבודה של גולדמן ומיטלר)

עם הכסף של אבא שלך אתה יכול לקנות הכל. מה אתה רוצה?

(מפסיקים לרגע לצבוע)

גולדמן: אני רוצה ממך...אני רוצה...אני רוצה שאתה...

אני רוצה שאתה תמצא לי סיבה, אני רוצה שאתה תתן

לי משהו, אני רוצה שאתה תגיד לי למה.

ג'ינייס:אני רוצה את האמת, גולדמן...

(מיטלר מחזיר אותו באלימות לעבודת הצביעה)

גולדמן (למיטלר): אל תגע, אל תגע, אתה יודע מה הבעיה שלך?

אני גבוה ממך בשני ראשים. (מיטלר זורק אותו למטה)

ג'ינייס: חכם...חכם.. מה הבעיה שלי?

גולדמן: יודע מה הבעיה שלך? שאין לך שום בעיה. (מיטלר מתיישב על הכיסא)

ג'ינייס: גולדמן, למה בחור עשיר מתייצב יום אחד (קיו למיטלר להוציא את הכסא ולהביא את

המראה) ואומר לי: אני איתך. מי אתה?

(ג'ינייס מציב אותו מול המראה)

מה אתה רואה?

גולדמן: כלום.

ג'ינייס: אתה משקר. משהו אחד טוב...

(מתחיל המשחק עם המראה)

איך אתה בעסקים, גולדמן?

גולדמן: טוב מאוד.

ג'ינייס: אם אתה טוב מאוד בעסקים, אתה יודע שהכל ענין של

GIVE AND TAKE. אני נותן לך משמעות,

מה יוצא לי מזה? (ראי מסתובב)

גולדמן: מה אתה רוצה?

ג'ינייס: מה שיש לך להציע.

גולדמן: אני אגיד לך מה אני רוצה. לסגור דיל על העולם.

ג'ינייס: מה תמורת מה? (סיבוב)

גולדמן: כל הכסף שלי.

ג'ינייס: הוא הרג אותי. (לני עוצרת)

הוא הרג אותי, לני.

היא נלחמה שלא יהרוג אותי

אבל הוא הרג גם אותה.

הוא הרג אותנו,

אבא שלי. (לני מסתובבת אליו, מתחבקים)

(בקול יבש) גולדמן הזה,

יש בו משהו.

הוא מזכיר לי... אותי

זה אף פעם לא קרה לי.

לני: העיניים שלך, ג'ינייס

לפעמים נדמה לי שאני נשארת רק בגלל המבט הזה.

ג'ינייס: מאיפה התחיל "ג'ינייס"?

לני: אתה גאון.

ג'ינייס: תגידי את זה עוד פעם

לני: אתה גאון...

(הפוקוס עובר לגולדמן ומיקו- מיקו קופץ מלמעלה, מתחיל לסחוב את גולדמן על הרצפה)

מיקו: שיחקת אותה, גולדמן (מיטלר רץ מהמחסן אל מאחרי המראה)

אתה נראה נורא...

עד כמה רחוק אתה מוכר? אמא.. אבא..

אני אוציא ממך את האמת

יש דבר כזה, אצל עשירים?

למה אתה פה?

אני אגיד לך למה אני פה,

המקום הזה הוא הסיכוי האחרון שלי. אני צריך את זה.

שסופסוף יראו אותי....

ואתה לא תקלקל לי את זה.

(זורק אותו, חותך לכיוון היציאה, גולדמן צועק לו בגבו)

גולדמן: 1:0 לטובתך.

(גולדמן מתתרומם, מדבר ל"אבא" מול מראה עומדת, מיטלר עומד מאחרי המראה)

גולדמן: אבא (בלחישה, לא מיומן בלומר את המילה "אבא")

אתה תשמע עליי בקרוב

אני חבר של אדם רייכר

אתה יודע מי זה, איך לא?
 הוא אוהב אותי, רייכר
 הוא צריך אותי
 אם תצטרך קשרים (איתו)
 תצטרך לדבר איתי
 לראות אותי
 אולי לתת לי שוחד
 ואני אהרוג אותך, אבא.

(מיטלר יוצא מאחרי המראה ומתחיל לדבר לגולדמן)

מיטלר: אז אבא שלו זיין אותו

וגם אותך וגם אותו

מאחרי כל גבר עומד אבא שזיין אותו.

אז עכשיו הזמן לזיין את החיים, לזיין את העולם כמו שאנחנו
 רוצים.

השיטה צריכה (לגולדמן: לך מפה!) אנשים שמאוהבים באומללות של עצמם
 לא מעניין אותי האמת. מעניין אותי האפקט, הרושם.
 מטומטמים, עולם של מטומטמים..

(לזמרת): למה את לא עושה כלום? תנשקי אותי! למה את לא מנשקת אותי?!

(מזיין אותה על הקיר)

(הפוקוס חוזר ללני וג'ינייס)

ג'ינייס: לני, תזכירי לי, שכחתי הכל.

לני: אתה אמן, אדם. אתה מפסל את העולם לסיפור הצלחה. (קמה, מובילה אותו לריקוד)

זה הכישרון שלך!

את זה אני הכי אוהבת בך והכי שונאת-

זה לוקח אותך ממני.

נכון, עכשיו יש הרבה אויבים, פוחדים ממך כי אתה טוב.

לך תהיה יותר טוב.

(עם סימון של ג'ינייס מתחילה מוסיקה של ואגנר)

ג'ינייס: אין לנו זמן. זה הזמן לחיית הטרף לדבר. תילחמו, בלי חמלה, על המקום שלכם. על הקיום
 שלכם, על השיטה!

(מיטלר נעמד במרכז. הדמויות לוקחות חלוקים, נעמדות במקומות הקבועים. זוג זוג עובר
 במרכז דרך מיטלר, מופל על ידו וקם. כל דמות חוזרת למרכז "למעוך" דמות שנשארה

מאחור. אחרי כל חילוף זזות הדמויות עד הגיען למקומות ההתחלתיים. אז מתחילה זירה-
הדמויות נעות במעגל, במהירות. מיטלר תופס כל דמות וזורק אותה, אמונה נכנסת וצועקת
לדמות: תתפללי)

(מתחילה התקוטטות בזירה)

מיטלר:דם, איזה נוזל יפהפה. אני רוצה לראות דם!

(מיטלר תופס את גולדמן, מכניס אותו למרכז)

אמונה: (לגולדמן) תתפלל....

גולדמן: אני יורק עליו, את שומעת?

יורק עליו.

איפה הישתבח שמו כשאמא עוזבת ילד?!

איפה שמו ישתבח כשאקדח מפוצץ לתינוק גולגולת?!

זונות!

אמונה:אדם רייכר שומר עלינו.

(מתחלקים לזוגות , נטשה- גולדמן: אמונה-מיקו)

מיקו: (לגולדמן) אתה מפונק, גולדמן, י'חתיכת ילד שמנת.

אתה בושה לשיטה. (מורחים בוץ)

נטשה: (למיקו) אנטישמי! (נכנסת למרכז הזירה, מתפרקים למעגל)

(לגולדמן) ריקבון צריך לעקור.

גם במיטה אתה מגמגם?

תהיה גבר, תילחם.

בורגני קטן.

אמונה:תתפללו תתפללו

מיקו: (מדבר לדמויות ולתוך הקהל)אתה את ואת ואת ואתה מסומנת לכם גוויה על המצח

תתקרבו תתקרבו..אני יכול לספק לכם את זה בדקה.

(כולם מתנפלים עליו)

נטשה: אנטישמי! (זירה-מיקו, נטשה)

מיקו: נקבה! גם השיטה לא תשנה את מה שיש לך מתחת לשמלה. (זירה)

(אמונה מפללת באקסטזה במרכז הזירה)

נטשה: (על אמונה) תסתמו לה את הפה! (זירה)

היא מחזירה אותי לאיפה שסבתא שלי התחפפה ממנת יתר של יהדות

איפה שאבא שלי 30 שנה אחרי כמעט נהרג מציונות

חאלס! (הדמויות עוצרות)

איפה הוא אלוקים כשגבר עוזב אותך? (מיטלר תופס אותם מסובב אותם "על צירם")

(הפוקוס חוזר לפני וג'נייס שמשקיפים על ההיאבקות)

ג'ינייס: תסתכלי עליהם.

לני: אני רוצה את כולם כמון; יפים, זקופים עם אופי בלי פשרות בשביל העולם שאתה מפסל. תדרוש מהם

ג'ינייס: אני רוצה שבועה! (חבל משלשל, אחד אחד נאבקים עליו)

אמונה: אני פה!

נטשה: אני פה!

(גולדמן ומיקו נאבקים על החבל)

גולדמן: אני פה!

מיקו: גם אני פה!

(ג'ינייס יורד מהשיפוע לכיוון הדמויות)

ג'ינייס: יש לכם את זה, את הניצוץ בעיניים.

הוכחתם נחישות, יכולת הישרדות של חיית פרא

המסתערת על האויב

(מיטלר נכנס עם מגש עמוס בשר)

מיטלר: ספציאליטה דה מיטלר....

ג'ינייס: תתכבדו, זה בשבילכם. מגיע לכם, הרווחתם את זה ביושר. (משפט תנועה אכילה

מתחיל)

מיטלר: צריך לדעת בבשר. נקבות טובות רק בשביל חלב והמלטה. זה זכר. טעים! טעים עד גיל

שנה וחצי, אחר-כך לזרוק!

ג'ינייס: כל אחד מכם יהיה מותג הצלחה

המדונה של המחר! (מכניס ואגנר)

מיטלר: הכי חשוב לא לייבש בבישול, כל העניין זה המיץ הנפלא-דם!

מיקו: אפשר אולי להחליף את המוסיקה הזאת? (דמויות מאיטות קצב)

ג'ינייס: למה? ואגנר. סקסי. גבר סקסי ואגנר. (מנצח) מה דעתך?

מיקו: כן.

ג'ינייס: אתה לא חייב להסכים עם כל מה שאני אומר.

מיקו: כן, כן.....

ג'ינייס: התרבות הגרמנית, ברלין, ערש התרבות. כמו שצריך. תרבות גברית. רצון פראי בלתי מרוסן

לעשייה. חזק. יפה. אכזרי.

רחל, קוראים לאמא שלך?

מיקו: כן.

(זמרת שרה בקולי קולות)

ג'ינייס (לזמרת): תסתמי!

(כל הדמויות הולכות אחורה, מיטלר מוציא את המגש, ומסמן לכל הדמויות לצאת)

ג'ינייס: זה מושלם, זה עוצמתי.

מיקו: כן. המ"פ שלי אהב קלאסית, היה אוהב להסתובב ברחובות של עזה עם הג'יפ ולשים את ואגנר בפול ווליום כדי להרגיז.

ג'ינייס: (צוחק) ואגנר בקסבה....ואתה פוחד מנשים?

(מיקו לא עונה)

ג'ינייס: מי שגבר הולך לצבא, נכון מיקו? (כאן מתחילה הליכה של מיטלר וג'ינייס במעגל סביב מיקו, בשמירה על קשר עין)

מיקו: כן.

ג'ינייס: גבר גבר נבחר ליחידה מובחרת.

מיקו: כן.

ג'ינייס: אתה...היית ביחידה מובחרת, מיקו....גבר גבר. במה אתה מוכשר? מה עושה גבר לגבר?
מיקו: להרוג.

ג'ינייס: אני מתבונן בך, מיקו, לא מעט זמן אני קורא אותך. הזין שלך, מיקו, שאתה משתמש בו כל הזמן, הכלי הזה נופל לך לפעמים. שנינו יודעים. ואז פאף! אין מיקו...(אין גבר)

יש ריח של זיעה, אתה מסריח מפחד.

(כאן באה התגובה של מיקו להחזרת הגבריות.)

מיקו: ברזומה שלי יש 34 גברים, 8 נשים, חתול ומשפחה אחת שלא אשמה בכלום.

דהיישה...חורף, גשם, חושך אימים. כולך רועד, אתה לא יודע אם זה מחום או מקור או מפחד. (מיטלר נותן לו שוט לתוך כף היד, מתחילה התנועה עם השוט.) אתה בגובה אז אתה אחראי. באיחור, כרגיל באיחור, נכנסים לבית, אני נכנס אחרון. אמא ושתי בנות צועקות ואני: "להירגע! לא קרה כלום! טעויות קורות, לא קרה כלום!" אני מסתובב ובטעות מכוון את הנשק לכיוון איזה ילד, אבא שלו ישר קם אליו ואני מדביק אותו לקיר עם היד, לא רואה בעיניים מרוב פחד (מיטלר מכסה לו את העיניים), חבר בא ומרסק לו עם הקת של הנשק את הפרצוף. 7 דקות אחר-כך הוא מת

יש לי 1000 סיפורים כאלה בשביל שניכם, בוקר וערב;

בית-לחם, בוקר חג המולד, נכנסים לכנסייה. פתאום אני שומע צעקות של אשה, מסתובב,

אנחנו משחקים אותה "קול" חבר שלי מקבל שני כדורים לרגל, נופל. הזעקתי תגבורת ונכנסנו כולנו לתוך הכנסיה. איך שאנחנו נכנסים, אני ראשון, טעות של מתחילים- נופל, פורק כתף. (מתכופף מעול הכאב, החבל נופל לו מהידיים מיטלר לוקח ממנו את השוט) ואז תפסו

אותי פעם ראשונה...תפסו אותי!!

(מיקו מחזיק את ידיו מאחרי העמוד, כאילו כפות) ואז כפתו אותנו, קשרו לנו את העיניים

וזרקו אותנו לפינה בחדר. מדי פעם עובר מישהו ונותן לך בעיטה בצלעות בשביל הכיף

...בשביל הכיף...מסיבה... חג המולד! (מיטלר משחרר אותו, מעיף אותו למרכז). כל הזמן אני חושב: יכלתי להיות עכשיו בקולג', באוסטרליה...
ואז פעם ראשונה חשבתי: הלוואי שאני מת. הלוואי שאני מת, אמא. כשהכל נגמר חזרתי מת הביתה. היא עזבה בשקט, אלגנטי. (זוחל על הרצפה) אמא, את לא יודעת כלום. את חתמת, אסור היה לך לחתום. מה פחדת? שאם לא תחתמי הבן שלך יצא הומו? מה עדיף הומו או גופה?

ג'ינייס: (מוריד ממיקו את כיסוי העיניים ומדבר אליו כשהוא על הרצפה) אז הרחקת ממך את כל הנשים, יש לך עבר מפואר ורקוב. בידיים שלך הכוח לשנות אתה תזיין את מי שתרצה. יעמדו אצלך בתור. אתה תמכור חלומות לאנשים. (יוצא)
ג'ינייס: (בא לצאת ונזכר במשהו) אפשר ביקורת אמנותית קטנה? מפיסטו, גתה ממקודם... גתה הוא משורר נערץ של מילים ולא של קפיצות ליצניות. (יוצא)
(מיקו על הרצפה, מיטלר מגלגל אותו החוצה ויוצא)

(הפוקוס עובר לזמרת שקוראת הוראות של חוברת לצביעת שיער בצרפתית)

זמרת: הוא רוצה אותי בלונדינית, מה אני אעשה?

מישהו פה יודע צרפתית?
(מתחילה לרדת לכיוון הקהל)
ככה הוא רוצה אותי! (מחזיקה תמונה ממגזין שקיבלה ממיטלר)
ואני לא יודעת מה לעשות!!
יתאים לי בלונד? (לכל הקהל)
(לני באה לצלם את הזמרת)

לני: תפסיקי לילל

תמרחי על עצמך צבע ותמכרי תקוה.
מה את חושבת, שאצלי זה אחרת?
איך שהוא נגע בי באותו רגע זה כבר זכרון, הופס, הוא הלך.
יחזור..לא יחזור...
בגלל זה המצלמה
הוא לא יתחתן איתי, אני יודעת.
גם לא יהיה לי ילד
אני רוצה אותו גדול מהחיים
אולי אני לא אשה, אולי?
אבל שאת שנינו אף אחד לא ישכח.

מתה להכניס להסטוריה.

בואי אני אגיד לך משהו על אהבה, (זמרת מורידה לה את המצלמה) אין לי מושג מה זה, יש לי מושג את מי אני אוהבת. זה מספיק. (יוצאת)
(מיטלר נכנס בטריקת דלת)

מיטלר (לזמרת): על מה דיברתן? מה יש לך לדבר איתה? לא רוצה שתדברי איתה!
לא מרשה לך לדבר עם אף אחד!

זמרת: למה אתה כזה?

מיטלר: כזה מה?

זמרת: כזה חרא!

(מיטלר דוחף אותה על השיפוע ומצמיד אותה לקיר, ג'ינייס נכנס ומדבר למיטלר, זמרת נעלמת)

ג'ינייס: קורה משהו טוב, מיטלר. השיטה עובדת.

כבשתי עוד בן אדם. אני מבין את החולשה האנושית.

יש לי כוח לעזור. (לוקח את מיטלר לריקוד)

אני רוצה מסיבה, לחגוג לחגוג.

צריך להחזיק רגעי הצלחה, זה נותן כוח כשיש אויבים.

(נטשה, שהאזינה להם, נכנסת)

נטשה: אפשר להצטרף?

ג'ינייס: לא.

(מיטלר לוקח אותה לרקוד במעגל חיצוני, ג'ינייס מסתובב סביבם)

נטשה: אדם, באתי לתת לך את הכי טוב שבי.

(ג'ינייס לוקח אותה לרקוד על הריקוד מתחיל הטקסט)

ג'ינייס: מה שהיה בינינו זה כמו כוס בירה בשבילי. את בלונדינית נטשה. אין לי זמן לבזבז על

בלונדינית. את מהקרות נטשה, לא משום בוליבר ולא משום לוס אנג'לס.

את לא תבלבלי אותי ואין לי זמן לבזבז על זה.

(ג'ינייס זורק את נטשה למיטלר, רוקדים במעגל פנימי)

נטשה (לג'ינייס): על מה?

ג'ינייס: מה באת הנה? לחפש חתן?

נטשה: אני לחפש חתן? על מה אתה מדבר? אני סופרת גירושים, סופרת את כל הצ'קים שנתתי

חבל לי על הכסף. אני הולכת (באה לצאת, ג'ינייס תופס אותה)

נטשה: אתה חושב שאתה מבין את החולשה אנושית? אתה לא מסוגל לקבל את זה שאוהבים

אותך. (ג'ינייס זורק אותה למיטלר)

כשהייתי בת 5, בלונדינית. מה לעשות-אנחנו בלונדיניות גם כשאנחנו בנות 5, ראיתי "בית

קטן בערבה" וצ'ארלס אינגלס אמר ללורה לפני השינה: "I love you". הלכתי לאבא שלי

ושאלתי אותו: למה אתה לא אומר לי I love you - בעברית? (זורקת את מיטלר נעמדת מול ג'ינייס)

אז הוא אמר לי: יש דברים שלא צריך להגיד, פה לא אומרים דברים כאלה. (לוקחת מיוזמתה את ג'ינייס לריקוד) 20 שנה אחרי, אודי הציע לי נישואים, שאלתי אותו: למה אתה לא אומר לי "אני אוהב אותך"? הוא אמר שלא צריך להגיד, שפה לא צריך להגיד דברים כאלה (עוזבת את ג'ינייס-באה למרכז)

ואני כל כך חिकיתי לרגע הזה של האהבה. לפיפי הראשון של הביחד.

(ג'ינייס ומיטלר מתחילים להתמסר בנטשה בריקוד מיד ליד)

(נטשה מפסיקה אותם)

נטשה: אתם יודעים איזה ריח יש לכם? ריח של גברים. ריח של עובש. יום לפני החתונה, אני נכנסת לבוטיק שלנו: "אירופה בדים בע"מ", הבוטיק של אודי ושלי- עוד נשאר לי הריח באף. אני באה לשאול את אודי אם הוא זכר להזמין את הפרחים לחתונה. אני נכנסת לחנות, אין שם אף אחד- אז אני נכנסת לחדר האחורי ואני רואה אותם, את אודי ואותה שוכבים על השולחן הגדול שעליו גוזרים את הבדים (ג'ינייס ומיטלר מתחילים לרקוד סביבה), החברה הכי טובה שלי והחתן שלי. הם אפילו לא ראו אותי. פחדנים, מה אתם שותקים, נראה אתכם עומדים בשקט מול דבר כזה. אני רציתי לקחת את המספרים ולהרוג אותם, אבל במקום זה עמדתי בשקט והסתכלתי על הגרביים של אודי- לא יכלתי להפסיק להסתכל. היתה לו גרב אחת כחולה וגרב אחת שחורה. זה לא היה סט. ואני עומדת וחושבת זה לא סט, איך לא ראיתי את זה. בגידה זה כשזה לא סט. איך לא הבנתי. (יורדת על ברכיו של ג'ינייס)

(לג'ינייס) מה אתה רוצה? (מיטלר מגלגל אותה לכיוון מיקו)

ג'ינייס: אני לא יודע, רוצה סתם... לבכות בחתונות

ללכת איתה ביחד לסופר,

להתעלף מדם,

(לוחש לעצמו) לחיות...

איפה לני?

מיטלר: יופי נטשה, השיטה תמחוק הכל.

את ראויה, תקבלי שמלה חדשה...

את תעצבי לאנשים את החיים

את תהיי מפורסמת ...

(מיקו ונטשה על הרצפה, מרימים זה את זה, על ההליכה הם מדברים)

מיקו: מה הוא עשה לך?

נטשה: מה הוא עשה לך?

מה נעשה?

מיקו: אין לי ברירה.

נטשה: אין לי ברירה. אין לי לאן ללכת

מיקו: הוא חזק, הוא יתן לנו את זה

נטשה: ואחר-כך?

מיקו: אולי יהיה אחרת

-מיקו מקיא-

מיקו: זה מיקו בן דוד

זה מה שאת רואה

מטונף בחרא של עצמי

מהריצפה הגעתי הנה

לא יודע אם זה שש בבוקר או שש בערב

בתוך זכויות של המראה ששברתי

חתוך.

נטשה: אתה כל-כך יפה....

(הפוקוס עובר לג'נייס שמדבר לטייפ מנהלים)

ג'נייס: אני ב-Blackout. זה חוזר.

אני צריך לעשות בדיק בית. לא להיכנס לפראנויה

אחד אחד. תחייך (מנסה לחייך) לא יוצא.

התחלתי לעשות טעויות. אני נעשה רגשני.

להתייעץ עם מיטלר. אין עם מי, הוא מאבד שליטה.

מה עם האנשים? אני צריך אותם לא חושבים

הדבר היחיד שטוב בהם, הוא שאין להם אלטרנטיבה אחרת.

אני בדקה ה-99. להיות בגדול או שיחסלו אותי.

(מתחיל פטרול בין מיטלר לגולדמן. על הפטרול נראית אמונה בטרנס רגשי, מאכילה ילדים

דמיוניים במרק. מיטלר נראה מחפש מישהו בקדחתנות, גולדמן

בורח ממנו עד שמיטלר יוצא מהבמה, גולדמן מגלה את מיקו וניגש אליו)

(גולדמן נכנס ניגש למיקו שעדיין שכוב עם נטשה)

גולדמן: מיקו, אפשר לדבר איתך?

מיקו: כן. (עוזב את נטשה, מתיישבים)

גולדמן: סגן מיקו. יחידה מובחרת. מסתערב.. רוצח.

תיזהר לא לחזור לשם.

מיקו: אתה יסודי, גולדמן. תחקיר לא רע.

יהושע גולדמן. ילד שמנת.

לא חוזר לשם.

גולדמן: אתה רוצה חיים רגילים?

מיקו: 4-8, חדשות, מבט ספורט, שבתות קיץ מנגל על החוף,

חורף- מנגל ביער בן שמן? בין לבין מכון כושר להעלים את הכרס,

לזיין לפי המצב רוח שלה? לא.

אני רוצה את הרחובות, איפה שקורה הגורל.

ואתה?

גולדמן: לא יודע מה זה. פיליפינית, נהג, אבא נכנס ויוצא, נעלם.

אמא במיטה עם מיגרנה וסמי הרגעה, כולם רוצים שתשקר.

ואתה משקר.

משפחה זה איזור האסון, מיקו, משפחה זה מה שאנשים כמוך עושים-

הורגים.

אני רוצה משמעות.

מיקו: יש לי סיוט שחוזר על עצמו. אני יושב בשולחן ענק, לבד.

השולחן מלא אנשים. אנשים שהרגתי.

יש להם חורים במקום עיניים.

ואני לבד.

גולדמן: אצלי חוזר העניין הזה שאני טובע. אז אני מתעורר ומזיע ו...

מיקו: ו...

גולדמן: ונושם...נושם..

מיקו: היינו יכולים להיות...

גולדמן: אני הולך לעשות מה שאני חושב לעשות,

אני חייב את זה. ואתה כנראה תמשיך לא לתת לאנשים כמוני לעשות את מה שהם הולכים

לעשות.

מיקו: אתה יודע שאם אני אצטרך לבחור בינך לבין השיטה- הכדור יפגע בך

גולדמן: או שהכדור יפגע. (זמרת מתחילה לשיר)

מיקו: 1:1 (זמרת מגבירה)

(זמרת שרה שיר מלנכולי, לעצמה, ללא גינונים. רק העצב הפרטי שלה נשמע

ג'ינייס מהלך עצבני בחלל)

מיטלר (לזמרת): שקט!

איך את מעיזה לשיר שיר כזה?
 לא רוצה שישמעו אותך מתבכיינת! (מתנפל עליה על הקיר, עד שמגלה את ג'ינייס, מהלך
 עצבני בחלל)
 (מיטלר פונה לג'ינייס)

מיטלר: השיטה לא סובלת יחסים, פוצ'י קוצ'י הורג את השיטה.
 אתה הורג אותנו. אתה בוגד בשיטה.
 לך לסופרמרקט, לך תבכה בכמה חתונות, רק תדע שאני
 ממשיך בלעדיך. מה קרה לך?
 מה אתה מתלקק מהגולדמן הזה? עוד לא ראינו ממנו כלום.
 מה אתה מתנשק עם הנקבה הזו? והלני הזו לא סובל אותה, אני רוצה
 לזרוק אותה. מה היא קובעת לי את התדמית שלנו.
 הכל קרה ביני לבינך, אני הלכתי איתך, אני כיסיתי עליך, אכלתי את כל
 החרא שלך, עכשיו אתה סמרטוט?
ג'ינייס: מי אתה בלעדי? סרסור של זונות? אלוף הארץ בסטייקים?
 מה אתה בלעדי? אפס.
 אתה עשיר, אתה מכובד, כל נקבה רוצה להיות ליד מיטלר,
 בגלל האישיות שלך? בגללי. בגללי. אתה בוגד.
 אתה פטפטת לעיתונות. ליכלכת עליי. "אדם רייכר נוכל",
 זה אתה. שקרן.
מיטלר: פרנואיד.
ג'ינייס: מאפיונר.
מיטלר: סוטה.
ג'ינייס: אנלפאבית.
מיטלר: מלקק תחת. עוף מכובס
לני: יש קהל. מחכים לנו. (השלושה מסתובבים לקהל ומנופפים לו על רקע
 ואגנר, מיטלר מדבר לדמויות בפתחים)
 לכו להתלבש! הגיע הזמן למכור.
 אני רוצה שואו סקסי...מפתה!
 שאנשים יראו את מה שאנחנו רואים
 שיחשבו את מה שאנחנו חושבים
 העתיד לפי השיטה-אין אלטרנטיבה אחרת!
 Success זה שם המשחק.

(מוסיקה של מדונה נכנסת, מיקו, נטשה, גולדמן ואמונה נכנסים לבושים במיטב מחלציהם)

עולים על השיפועים, משחררים שטיחים אדומים, כל אחד בתורו יורד למרכז הבמה ומדבר למיקרופון)

נטשה: אני הלוגו של השיטה. תסתכלו עליי עכשיו. אני פה בשביל שתתחילו להסתכל נכון. תסתכלו עליי עכשיו. העין לא משקרת- אני זה כל התשובות. נטשה- עיצוב חיים מחדש.

מיקו: אי אפשר לחטוף מטוס בלי לעלות עליו. צריך לשנות את הדברים מבפנים, כמו שאמר האיטלקי, גראמסקי. אני אביים לכם את החיים כמו סרט. מה יש בחיים חוץ מהחלום? לא צריך להיות עשיר בשביל זה, צריך להקשיב לי. איתי ובהדרכת החיים יהיו אופרה בלי סבון.

אמונה: אין לי מה להסתיר. בגדתי בשם ישתבח. הוא (אדם) עשה לי תיקון. וכל זה קרה למה? בשביל לעמוד פה היום ולהגיד לכם, אחי: זה רע מאוד לחרוג מדרך הישר אבל מעידה זה בשביל להיות יותר צדיק.

גולדמן: אני עשיר. בכל זאת אני פה. אני עשיר ולא עשיר. פרדוקס? לא! השיטה מעודדת את המירוץ לכסף ומספקת את מה שהכסף לא נותן. השיטה עושה אותך altogether (הדמויות חוזרות על המילה תוך כדי סיבוב בזירה)

(כל הדמויות אומרות ביחד את המשפט הבא, תוך כדי המשך סיבוב בזירה)
כולם ביחד: לכו לישון, אנשים טובים, הכל כשורה.

המובטלים אומללים כי אין להם עבודה, העובדים אומללים כי יש להם, שנו בשקט, קחו פרזאק ובעיקר אל תשאלו שאלות! אבל אם תתחרטו אנחנו כאן!

(כל דמות ממשיכה לדבר לקהל שלה ובתורה מגיעה לדמות שאוחזת במיקרופון כדי לדבר את המשפט העיקרי שלה. נטשה ראשונה מגיעה לגולדמן גונבת מיקרופון ואומרת לקהל שלה לתוך המיקרופון:)

נטשה: אני אחראית על העולם התרבותי, הרוחני והאסתטי שלכם. אני אגיד לכם מה לא לקרוא, איזה סרט לראות, איזו מוסיקה לשמוע, איך להתלבש ואת מי לא להזמין למסיבה שאתם עושים.

(מיקו מגיע להעיף את נטשה ולדבר אל תוך המיקרופון:)

מיקו: אני בעד הסרבנים, סובלני עם הדתיים, תנו לכל השמים לחיות. תשכחו מתמימות, זו לא תכונה נדרשת היום. אני אכלתי אותה, זה משותף לי ולכם.

(גולדמן מגיע להעיף את מיקו ולדבר אל תוך המיקרופון:)

גולדמן: אנחנו הולכים לתקופה יפהפייה, רבותי. בקרוב יוחלפו המדינות במפעלים

לא נהיה אזרחים של מדינה אלא נגור במותגים
נגור במיקרוסופטיה או במקדונלדלנד,
נהיה קלוין קליינים בגן העדן.

(אמונה מעיפה את גולדמן ומדברת אל תוך המיקרופון):

אמונה:

יש לנו כתובת לאימוץ.
אצלנו זה זול יותר.
אז תקנו סידור וקמע.

**הדמויות מתחילות להעיף אחד את השנייה כדי לקהל תשומת לב מכל חלקי הקהל,
כל פעם שדמות מגיעה לקהל שלה היא אומרת את כל הטקסט שלה)**

נטשה:

אני הלוגו של השיטה. תסתכלו עליי עכשיו. אני פה בשביל שתתחילו
להסתכל נכון. תסתכלו עליי עכשיו. העין לא משקרת- אני זה כל
התשובות.
אני מביאה לכם הצעת חיים: בשביל לחיות צריך לעשות, כמה פשוט.
אני אגרום לממחשבה שלכם לנוח, איתי לא תתאמצו.
אני אחראית על העולם התרבותי, הרוחני והאסתטי שלכם.
אני אגיד לכם מה לא לקרוא, איזה סרט לראות, איזו מוסיקה לשמוע, איך
להתלבש ואת מי לא להזמין למסיבה שאתם עושים.
מהרגע-מתחילים לכם חיים חדשים. מאחרי כל גבר עומדת אשה ואני
מוסיפה: גם לידו... במקרה שלי: גם לפניו. זו כל התורה!
נטשה- עיצוב חיים מחדש.

מיקו:

אי אפשר לחטוף מטוס בלי לעלות עליו. צריך לשנות את הדברים
מבפנים, כמו שאמר האיטלקי, גראמסקי. אני אביים לכם את החיים כמו
סרט. מה יש בחיים חוץ מהחלום? לא צריך להיות עשיר בשביל זה,
צריך להקשיב לי. איתי ובהדרכת החיים יהיו אופרה בלי סבון.
איתי תדעו היום מה תרצו מחר. אתם תרצו לקניונים לקנות
את מה שאני אציע לכם. אתם תמותו על זה.
איתי לא תשתעממו. איתי כל אישה היא כוכבת, כל גבר
הוא גבר. אני יודע לעשות את העבודה. אני גלוי, ישיר אומר הכל.
אני בעד הסרבנים, סובלני עם הדתיים, תנו לכל השמים לחיות.
תשכחו מתמימות, זו לא תכונה נדרשת היום. אני אכלתי אותה,
זה משותף לי ולכם.

אמונה:

אין לי מה להסתיר. בגדתי בשם ישתבח. הוא (אדם) עשה לי תיקון.

וכל זה קרה למה? בשביל לעמוד פה היום ולהגיד לכם, אחי: זה רע מאוד
 לחרוג מדרך הישר אבל מעידה זה בשביל להיות יותר צדיק.
 בעלך בוגד בך, נכון?
 תהיי נקייה! שימי ליפסטיק!
 לא להראות לו כלום!
 להתפלל ארבע פעמים ביום, לשאול אותו: מה שלומך?
 שום דבר אחר לא!
 הכל יסתדר.
 אתה מקנא בחבר שלך שהוא יותר מוצלח ממך?
 תמיד תזכור שכשמתים כולם באותו גובה, 1.20 מ'.
 אז תקנו סידור וקמע.
 נסגר לך הרחם, מסכנה?
 יש לנו כתובת לאימוץ.
 אצלנו זה זול יותר.
 תדברו איתי אחר-כך.
 אל פחד אחי. תתפללו לאלוהים ותשמרו על קשר איתי.
 אני עשיר. בכל זאת אני פה. אני עשיר ולא עשיר.
 פרדוקס? לא! השיטה עושה אותך altogether
 מעודדת את המרוץ לכסף ומסדרת לך את מה שהכסף
 לא קונה.
 אנחנו הולכים לתקופה יפהפייה, רבותיי.
 בקרוב יוחלפו המדינות במפעלים
 לא נהיה אזרחים של מדינה אלא נגור במותגים
 נגור במיקרוסופטיה או במקדונלדלנד,
 נהיה קלויין קליינים בגן העדן.
 בואו איתנו לחיים הטובים
 תתלבשו נכון
 תקנו את המוצר הנכון
 תסעו למקום הנכון
 תדברו עם האנשים הנכונים
 תאמינו בדבר הנכון.

גולדמן:

(תוך כדי הטירוף באולם נשמעים קולות הפגנה בחוץ נגד אדם רייכר:
 אדם רייכר צא החוצה!)

אדם רייכר נוכל
 להביא את רייכר למשפט ציבורי!
 רייכר אויב הציבור!
 לקיחת כספי ציבור
 ניצול חלשים,
 נתינת שוחד וקבלת שוחד,
 השתקת עדים תוך שימוש בכוח,
 ג'ינייס (לרמקולים): שקרנים! קנאים!

יש לי כוח, יש לי אמת!
 מה אתם שותקים? נהייתם אילמים? תצעקו...תצעקו...
 (לרמקולים) אני אשתיק אתכם אתם עוד לא ראיתם מה זו השתקה
 אולטימטיבית. אני הבאתי פתרון. אני הבאתי חיים.
 (למותגים) ואתם מה יש לכם לתת לי?
 תראו להם...תראו להם...(מתחיל להפשיט מהם את הבגדים
 והפאות)

(מיטלר עובר ביניהם: תראי ראש, תראה חזה, זרוע, רגל, תחת...)

(לקהל) אני התקוה שלכם. אני האדריכל של התקופה
 יש פה ריח גריאטרי, פוחדים להזיז את התחת
 שומרים על מה שקיים.

(למותגים) אתם לא שוים אותי
 אתם סוסים מתים. אתם מסריחים מפחד
 אתם לא מספיק בשבילי
 תביא לי חדשים, צעירים, דם טרי.
 (לעצמו) פעם עוד יבינו אותי. אף אחד לא מבין אותי. אבוד..אבוד..

(מיטלר אוסף את ג'ינייס)

מיטלר: לכו להתקלח. (מפנה את ג'ינייס, לני באה בעקבותיהם)
 (לני מקריאה הודעה לעיתונות על מצבו של אדם רייכר)

(הארבעה עומדים במקלחות תשושים וחלשים)

מיקו: סוסים מתים. יופי.
 רייכר, אני עשיתי מספיק חזרות על המוות,
 בשביל לא לפחד יותר.
 ראו אותי היום,

העיניים שלהם זה הביטוח חיים שלי.
אתה כבר לא יכול להרוג אותי.
אני צריך עוד כמה שניות איתן.

נטשה:

אלוהים, פתאום אני צריכה אותך.
סליחה שכעסתי עליך כל השנים.
האמנתי לך, רייכר, כמה שהאמנתי,
-הזיכרון, נטשה, למחוק!
אני שונאת אותך, אדם רייכר.
לא רוצה למחוק.
אני נטשה מהקריות. הנחותה של חיפה.
אני רוצה הביתה.

זמרת: (רצה מלמעלה, נופלת בשארית כוחותיה, מדברת למיטלר)

תסתכל עליי. עליי. פעם אחת תסתכל!
גם אותי מסמנים עכשיו?
מה אתה הולך להביא,
סוסה צעירה, בשר טרי? איפה אתה?
נתתי לך את הנעורים שלי,
אכלתי את כל הזבל שלך,
שרתי את כל המילים המטומטמות שרשמת לי.
אכלתי את הבדידות בחושך לבד.
לפחות תגיד לי
שאני האשה שלך,
לא הזונה שלך
-מתחילה להטיח נעליים בקיר-
תגיד לי!
הלב שלי!
מה מחכה לי?
מי מחכה לי?
הלב שלי!

(אמונה רצה מהמקלחת לקיר, לתוך הנעליים)

אמונה: בואי אני אספר לך איך אצלנו הלב עובד;

אצלנו אסור לאהוב,
אצלנו יש שידוך.
אבל אני אהבתי מישהו אחר;
הבטן גדלה לי ממנו,
את התינוק שלחו לאימוץ,
גילחו לי את הראש,
ישבו עליי שבעה.

(זמרת עוצרת את הסיקול, הולכת לחבק את אמונה)
אמונה: אני מתה. אני מתה.
זמרת: קחי אותי מפה...

גולדמן (יוצא מהמקלחת): איפה רייכר?! איפה רייכר!
מיטלר (מגיח מבחון): שמעתי אתכם, שמעתי הכל! חבורת נקבות בלי ביצים!
תחזור להתקלח!
אני יודע מה אתה צריך, אתה צריך איזו דפיקה טובה בחתת...
(מתחיל מהלך אלים בין גולדמן למיטלר, מיקו רץ מהמקלחת לעזור לגולדמן, תופס את מיטלר וזורק אותו הצידה)

גולדמן: איפה רייכר?
(ג'ינייס נכנס, גולדמן תופס אותו וזורק אותו לרצפה)
גולדמן (לג'ינייס): אתה מחבק בשביל לדפוק אותי
אתה דורך עליי
זה כואב, זה כואב חתיכת אפס!
אתה אותו דרך כמו האבא המזויין שלי
אני מצטער, רייכר, אתה איש נהדר
אבל אני צריך את זה,
אתה במילא מחוסל
מעכשיו זה אני
זה הדיל!
זה הדיל!

(גולדמן קולט את לני, יורדת בשמלת כלה אפורה ויוצא. נותן להם את הרגע הזה)
לני (לג'ינייס, ששכוב על הרצפה): תסתכל

לבשתי שמלה אפורה בשבילך
עכשיו זה הזמן
כשבחוך אפור, המציאות מצטלמת הכי יפה שאפשר

פרדוקס.

פעם חשבתי שכשיגיע הזמן שלי לדבר איתך
יצא לי עשרים שנה של שתיקה החוצה,
פתאום אין לי מה להגיד.

תתחתן איתי.

אחרי זה נלך לים.

את הולכת איתי?

ג'ינייס:

אני הולכת (מרימה אותו, הולכים יד ביד לכיוון היציאה)

לני:

יכול היה להיות לנו ילד

ג'ינייס:

כן, אבל אבא שלו כבר לקח לו את כל הסיפור מראש

לני:

המים יהיו קרים

ג'ינייס:

יהיה קצת קר ואחר-כך יהיה שקט. (יוצאים)

לני:

אתה משקר, י' שקרן, והאשה שלך מאמינה לך. לני, אני לא מקנאה

נטשה:

בר. האהבה שלך גורמת לך לעיוורון. אני רוצה לאהוב. שכחתי מה

זה חיבוק, נשיקה, איך הכל התחיל...

(גולדמן חוזר, לבוש במעיל של ג'ינייס)

איפה מיטלר?! איפה מיטלר!?

גולדמן:

(מיטלר מגיע, מוציא מהכיס בקבוק ויסקי ומוזג לגולדמן)

אני מוכן להיות שלך,

מיטלר:

לצל על ירך אהיה נאמן.

מלא בתרבותיות...

-השקת כוסית-

גתה. פאוסט.

אני יודע.

גולדמן:

עשית את זה, גולדמן. (לנטשה) הולכים מפה...אני רוצה להרגיש

מיקו (לגולדמן):

את מה שאני מרגיש להגיד את מה שאני חושב. לא לפחד. גולדמן. מעכשיו תהיה לבד

(גולדמן מתחיל לנאום לקהל את נאום הפתיחה של ג'ינייס מבחוץ)

אתם מסתכלים עליי ושואלים את עצמכם: מה האינטרס?

אני אספק לכם את הסחורה.

הזמן קצר, האמנות ארוכה.

(מיקו מגיע מהמקלחות, נעמד מול גולדמן)

(גולדמן ממשיך לנאום לקהל, מיטלר לידו. אמונה הולכת לעמוד לצד גולדמן גם כן.)

גולדמן:

אנחנו שמים סוף! סוף לסוף המר. לקורבניות, ללכלוך, לרוח הנראה
של אין תקווה. מי שחזק יחיה, כמו בטבע. השיטה רוצה להחזיר לכם
את חיית הפרא החופשית והמופלאה, שתנצנץ לכם בעיניים.
כבר אמרו לפני שלא ההסטוריה עושה אנשים,
אנשים עושים את ההסטוריה.